

poizvedovanja na večih mestih naprej. Kurheske in waldekske nasakočne čete vdrle so pri Samogneusen-u, badske kompanije pri Beaumontu, saksonske pri Beconvaux-u globoko v sovražne postojanke in so pripeljale več kot 200 oseb, med temi enega bataljonskega staba kot vjete nazaj. — Armadna skupina vojvode Albrehta. V Parroy-gozdu kakor v pokrajini Blamonta Badouvillerja živahna delavnost sovražnika. V zračnem boju in od zemlje je bilo včeraj 17 sovražnih letal in dva privezana balona sestreljena.

Z drugih bojišč nič novega.

Prvi generalkvartirnojster Ludendorff.

Avstrijsko uradno poročilo od pondeljka.

K.-B. Dunaj, 18. marca. Uradno se danes razglša:

Nobeni posebni dogodki.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od pondeljka.

K.-B. Berlin, 18. marca. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Rupprehta. V Flandriji severno od Armentieres kakor v zvezi z angleškimi sunki na obeh straneh kanala La Bassée bilo je bojno delovanje večkrat povišano. Na ostali fronti ostalo je v zmernih mejah. — Armadna skupina nemškega prestolonaslednika in von Gallwita. Med Oise in Aisne, severno od Reimsa in v drugih oddelkih Champagne oživel je artiljerijski ogenj. V povišani sili je trajal čez dan na obeh bregovih Maase. — Armadna skupina nadvojvode Albrehta. Na lotringijski fronti in v srednjih Vogezah časovna delavnost artiljerije.

Na celej fronti živahna letalna delavnost. Francoski letalci obmetali so daleč seznamovane bolnišnice od La-Thour z bombami. Včeraj smo sestrelili 22 sovražnih letal in 2 privezana balona. Lajtnant Kroll izvojeval je svojo 21. zračno zmago.

V mesecu februarju znašala je izguba sovražnih letalnih sil na nemških frontah 18 privezanih balonov in 138 letal, od teh 59 za našimi črtami, drugi onstran sovražnih črt. Mi smo zgubili v boju 61 letal in tri privezane balone.

Vzhod. V južni Ukrajini bil je Nikolajew zasedeno.

Z drugih bojišč nič novega.

Prvi generalkvartirnojster Ludendorff.

Avstrijsko uradno poročilo od torka.

K.-B. Dunaj, 19. marca. Uradno se danes razglša:

Nobeni pomembni dogodki.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od torka.

K.-B. Berlin, 19. marca. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Rupprehta. Naskočne čete naših divizij izvršile so v Flandriji uspešne poizvedbe in so pri temu več kot 300 Belgijcev vjele. Od obrežja pa do kanala La Basse se je ognjeni boj zvečer povišal. Na ostali fronti držal se je v zmernih mejah. — Armada nemškega prestolonaslednika in v Gallwita. Pri Juvencourtu pripeljale so naše napadalne čete po težki borbi 20 vjetih iz sovražnih jarkov. Artiljerijski ogenj se je na obeh straneh od Reimsa in v Champagni mestoma oživel. Na severni fronti od Verduna se je povišal. Nadaljevali smo svoje poizvedbe. Naši oddelki pripeljali so na vzhodnem bregu Maase 56 vjetih. — Armada vojvode Albrehta. Na raznih mestih lotrinske fronte, v Vogezah in v Sundgau živahno delovanje Francozov. Sestrelili smo včeraj v zračnem

boju in od zemlje 29 sovražnih letal in 2 balona.

Prvi generalkvartirnojster Ludendorff.

Cesar odredil odpust najstarejših črnovojnikov.

Cesar Karl je izdal dne 13. marca ukaz, po katerem se odpustijo najstarejši letniki. Črnovojnikom letnikov 1867, 1868 in 1869, ki so pritegnjeni črnovojniški službi in osebam teh letnikov, ki so prostovoljno za dobo vojske vstopile v skupno armado, vojno mornarico ali domobranstvo, se mora dati odpust po naslednjem redu: 1. Črnovojnikom, ki so rojeni l. 1867, v dobi od 15. marca do konca maja 1918. 2. Letniku 1868 od 1. junija do 15. septembra. 3. Letniku 1869 od 16. septembra do 31. decembra 1918. To cesarsko odredbo je včeraj domobranski minister prebral v seji klubovih načelnikov ter dostavil, da se bo moštvo letnikov 1870 in 1871 umaknilo iz fronte in vporabilo v zaledju, v kolikor bo mogoče ga nadomestiti z vjetniki, ki se vračajo iz vjetništva ter so sposobni za vojno službo. Mnenje, češ, da je vsled miru z Rusijo možno dovoliti dopuste v največjem obsegu, ni resnično, da razmere na vzhodu tega še ne dopuščajo. Na jugozapadu pa se Italijan pripravlja na močno ofenzivo, zoper katero se moramo zavarovati.

Boj za Odesso.

K.-B. Dunaj, 16. marca. Vojni tiskovni stan poroča: Naše uradno poročilo je od 14. t. m. poročalo, da je bila Odessa napadena od dveh strani. Na zahodu prišla sta dva nemška bataljona, na severu pa prednji oddelki podmaršala v. Jesserja, kateri je poveleval generalni major v. Zeidler. Nemški bataljoni so se pripeljali dopoldne iz Tiraspolja in so z zahoda vdrli v mesto, se spopadli v predmestju Moldavanska s četami boljševikov, s katerimi so se borili več ur. Medtem je prodiral v improviziranem oklopnem vlaklu iz Razdijelna naskakovski bataljon štev. 30 Zeidlerjeve lovške brigade. Naši oddelki so si že do 2. ure popoldne priborili pot v središče mesta in zasedli obsežni kolodvor. Nemudoma so vdrli naši bataljoni v pristanišče, kjer se je nahajalo še 15 težkih vojnih ladij ruske črnomorske mornarice; kmalu smo se polastili pristanišča. Proti večeru, ko smo dobili stik z nemškimi četami, ki so prodirale iz predmestja, smo zavarovali še važne točke v Odessi. Generalmajor Zeidler je prevzel poveljstvo pristanišča. Sporazumno z mestno rado se je uvedla v mestu, kjer je vladala prej popolna anarhija, varnostna služba.

Divizija podmaršala v. Jesser je pričela prodirati iz prostora pri Podwoloczyki. Prednji oddelki so se bili pri Balti in Rozdelnaji z močnejšimi tolpmi. Kljub temu, da je bila železnica na več točkah poškodovana, so naši 500 kilometrov dolgo progo komaj v 12 dneh prekorčili.

Vojna na morju.

48.000 ton potopljenih.

K.-B. Berlin, 13. marca. Vnovič se je v zatvornem okolišu Azoren 22.000 brutto-register-ton sovražnega ladjinega prostora potopilo.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Novi uspehi podmorskih čolnov.

K.-B. Berlin 16. marca. Na severnem bojišču so naši podmorski čolni vnovič 18.000 brutto-register-ton sovražnega trgovskega ladjinega prostora potopili.

K.-B. Berlin, 18. marca. V Srednjem morju potopili so naši podmorski čolni 6 parnikov in eno jadernico z skupno 25.000 brutto-register-ton.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Lep uspeh podmorskega čolna.

K.-B. Berlin, 16. marca. (Uradno.) V zapadnem Srednjem morju potopilo se je skozi naše podmorske čolne 8 parnikov in eno jadernico z skupno 27.000 brutto-register-ton. Na tem uspehu udeležil se je komandant podmorskega čolna U 35, kapitan lajtnant Arnauld dela Periere. Ta izborni poveljnik je v dveinčetrletni delavnosti s svojim vojnopoizvedbenim čolnom okoli en milijon brutto-register-ton sovražnega ladjinega prostora potopil.

Šef admiralnega štaba mornarice.

19.000 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 18. marca. V zatvornem okolišu okrog Anglije so naši podmorski čolni 19.000 brutto-register-ton sovražnega prostora na trgovinskih ladjah uničili.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Politični utrinki.

Vihar razburjenja.

Proti „jugoslovanski“ gonji se je zdaj dvignil po vsej Štajerski in Koroški, sploh pa v vseh krogih, kjer se še ne zaničuje avstrijske misli, pravi vihar razburjenja. Povsod sprejema od mest in trgov, pa tudi od kmetijskih občin ojstre rezolucije zoper „jugoslovansko“ gonjo, povsod se prireja impozantna shode, na katerih nastopajo najodličnejši možje zoper to gonjo in svarijo vlado, da trpi še nadalje to hujskarijo. Seme dr. Korošca je šlo v klasje; sejati je veter, ali žal bode tudi vihar, kakor ga njegova stranka še ni doživela. Te dni se je vrsilo v prestolnici zelene naše Štajerske velikansko zborovanje, na katerem so govorili možje iz vseh delov Štajerske ter zahtevali odločni nastop zoper „jugoslovansko“ veleizdajalsko gonjo. To zborovanje mora biti za merodajne kroge resno svarilo, da je konec potrpežljive vesti v taboru avstrijsko mislečega prebivalstva. Ako smejo veleizdajalci osebno glavo dvigati in domovini nati v hrbet zadirati, — potem smemo tudi mi avstrijski patrijotje enkrat pokazati svojo moč in svojo voljo. Slišati se nas mora tudi na cesarskem Dunaju, slišati se nas mora povsod in dobro!

Bahajo se!

Res je, — tako daleč je propadla prvaška ali (kakor se zdaj po novem receptu nazivlja) „jugoslovanska“ politika, da se celobaha s svojim protiaavstrijskim in zoper državo naperjenim postopanjem. Prvaški listi ki imajo žalostno nalogo, zagovarjati v javnosti delovanje „jugoslovanskih“ poslancev vprijejo s ponosom zmagovalca, kakor da bi izvršili pri glasovanju o proračunskem poraziju bogve kakšno junaško delo. Kaj so pa v resnici izvršili? Nič drugega, da so slovensko ljudstvo osramotili kot edini narod (razven Kramarjevih Čehov), ki je v času najhujše nevarnosti glasoval proti neobhodnim potrebščinam države. Dosegli so „jugoslovanski“ poslanci le to, da so pač hoteli odjesti vojakom v strelskem jarku gričljej kruha, da pa se jim niti to ni postalo čilo, ker je bila večina v državni zbornici poštenega patrijotičnega mišljenja, ker niti judje, Poljaki in revolucijski socialisti niso glasovali proti vojaškim potrebam. Se cigani in judje se sramujejo glasovati za naše sovražnike, — „jugoslovanski“ poslanci pod vodstvom kaplana dra. Toneta Korošca pa se tega niso sramovali...

Na imena teh poslancev se svet ne bode dolgo spominjal. Morda bode „slava“ profesorja Pivkova, Masaryka, dra. Kramarja ter vseh drugih očitnih panslavističnih veleizdajalcev še dalje trajala, nego „slava“ teh „jugoslovanskih“ poslancev. Vsekakor pa morajo plačati račun za te politične kozolce in zlo

ime „jugoslovanske“ politike pošteno avstrijsko misleče slovensko ljudstvo. Upajmo, da bode prišel čas, ko bode ljudstvo svojim voditeljem te račune predložilo. In kadar bode ljudstvo ta račun predložilo, se „jugoslovanski“ voditelji gotovo ne bodejo bahali!

Laznjivi zapeljivci.

Kdor čita slovensko prvaško časopisje, bi res skoraj mislil, da je jugoslovanska država že napol uresničena in da ne manjka prav nič. Pa to vse je laž, čeprav so gotovi jugoslovanski agitatorji že pričeli groziti z revolucijo in bogve kaj vsem. Take „revolucije“ ki jo bode Korošec s svojimi podkupljenimi priganjaci izvršil, se pač noben zajec ne boji. Smešne grožnje so, grožnje od ljudi, ki nimajo nobenega čuta za dolžnost napram cesarju, domovini in ljudstvu. Ti ljudje vedo prav natanko, da je njih mogočnosti konec, kadar se nahujškanemu delu ljudstva ne izpolni obljube. Ljudstvo je že pričelo dvomiti o možnosti vseh obljub „jugoslovanskih“ hujškačev. Ljudstvo je pričelo že migati z glavno in povprašuje vedno glasneje, kedaj in na kak način se bode „jugoslovanska“ država uresničila, kedaj se bodejo, kakor obljubljeno, davki znižali, kedaj se bode rekviriranje odpravilo? Kajti s temi in enakimi obljubami se je ravno ljudstvo vabilo na limanice veleizdajalske „jugoslovanske“ politike. In ker ljudstvo vse to vedno glasneje povprašuje, zato pač ni čuda, da slovensko časopisje trdi z vso gotovostjo, da je „jugoslovanska“ država na poti. Mi pa z vso odločnostjo in na podlagi resnice trdimo, da to ni res. **Nikdar ne bode „jugoslovanska“ država uresničena, nikdar so ne bode zgodilo državno-pravno združenje Slovencev, Hrvatov in Srbov.** Prvič zato ne, ker večina slovenskega in hrvatskega ljudstva tega sploh noče. Drugič zato ne, ker so Ogrri odločni nasprotniki take preuredbe v monarhiji in ker bi oni potem tudi svoje zahteve pojostrihli. Tretjič zato ne, ker bi „jugoslovanska država“, ki bi ležala med Dunajem in Trstom, bila začetek konca Avstrije. Vse to je treba premisliti in naš cesar ne bode nikdar privolil, da bi avstrijska država pričela razpadati, kakor stara palača, v razvaline... V kratkem bodejo „jugoslovanski“ hujškači priznali, da imamo prav. Slovensko ljudstvo pa bode sprevidelo, da so ga njegovi voditelji za nos vodili in v nesrečo gonili. Takrat bode nastala „revolucija“, ki pa bode naperjena proti „jugoslovanskim“ veleizdajalcem...

Hindenburg in Ludendorff o položaju.

„Lokalanzeiger“ poroča, da sta Hindenburg in Ludendorff opisala sedanji položaj v sledečem: Hindenburg je izjavil: Razdajano je tisto mesto, o katerem so mislili, da nas zadavi. Očitajo nam sicer, da smo nastopili na vzhodu kot nasilniki; vojska ni mehka reč, morali smo prijeti za trdo. Zavarovati si moramo meje, da se ne bode mogla več ponoviti taka beda, kakršna nas je leto 1914 obiskala. Mir smo sklenili s tistimi deli, v katere je velika Rusija razpadla; prvega s Finsko, a drugega z Ukrajino. Nas ne zanima, kako stališče bosta ti dve državi zavzeli. Navedeni novi državi se pa morate naslanjati na obstoječe države. Jasno je, da se na Rusijo, od katere sta se sedaj ločili, ne moreta opirati. Ker smo gospodarsko močnejši, tvorimo tudi naravno zaslombo mladim, upa polnih držav.

Z ozirom na revolucijo je rekel Hindenburg: Pričakoval sem sicer revolucijo približno tako, kakršna je bila leta 1905. Pričakoval pa nisem in tudi nisem pričakoval tako silnega zgodovinskega poteka. Živimo še preveč v dogodki samih, da bi jih zamogli pravilno preценjevati. V poznejših letih bo šele mogoče pravilno oceniti zgodovinsko važnost sedanjih dogodkov.“

General Ludendorff je naglašal, da so vkorakali Nemci v Ukrajino v popolnem sporazumu z odgovornimi voditelji dežele. Odločevalo je v tem oziru tudi življensko vprašanje, ker se z gospodarskimi koristmi zlo-mijo poskusi sovražnika, nas zadavati. V Rumuniji so pričeli demobilizirati, kar naše postojanke na vzhodu zelo razbremenjuje in ojačuje v bodočih bojih naše bojne črte na zahodu.“

Hindenburg je nato rekel: Ne da bi se precenjevali, smemo pač trditi, da je Francija, sama sebi izkopala grob. Njeno ljudstvo zdaj preliha zadnji kri. Zelo spoštujem vojaško hrabrost francoskih vojakov; če bi Francozi s svojimi vjetniki boljše postopali, bi se mi ta zapeljani narod smilil. Francija pa nosi zdaj sama posledice svoje krivde, svoje brezmiselne strasti za nemško Alzacijo-Loreno in svoje nečimernosti. Anglija je znala slabosti Francije spretno v svoje namene izrabiti.

Tičoč se vojaškega položaja, je Ludendorff izjavil: „V tem oziru se ne glasi vprašanje več; kje bo napadel sovražnik. Ali smo že tako daleč, da lahko sami premišljujemo, kje da napademo. Če bode sovražnik napadel nas najde pripravljene, sicer bodedo napadli mi, kadar se nam bode ugodno zdelo. Našo fronto trajno ojačujemo. Z vzhoda na zahod se divizije neprenehoma vozijo. Okolščine so take, da se en tak siloviti nastop ne more tako hitro izvršiti, kakor mobilizacija iz domačih stalnih krajev, ker so železnice v Galiciji in na Ogrskem redkeje. Vkljub vsem tem težavam pa stojimo danes na celi zapadni fronti v premoči. Kljubovali smo sovražnim navalom leta 1917 na zapadni fronti, dasi smo bili številno slabejši.“

To je izviralo iz tega, ker smo morali istočasno deliti močne udarce na vzhodu in v Italiji, s katerimi smo na vzhodu dosegli mir. Če se bode razvili na angleško-francoskem in italijanskem bojnem polju novi boji, jih lahko mirno pričakujemo, bodisi isti še tako silni. Sovražnik je zbral veliko divizij, ki so pripravljene za angleško-francosko črto, na boj. Zgradili so bogato omrežje železnic vsled česar lahko hitro svoje milijonske armade ojači.“

Hindenburg je zaključil: Kljub temu nam bo mogoče, če se bo to moralo zgoditi, da tudi ta napor sil zmagovito prestanemo. Čutimo se dovolj močne za te boje. Izvojevati jih bodedo morali, ker drugače ne moremo misliti na mir. Nemški narod si mora priboriti časten mir, ne mehke mir, kakoršnega ne zasluži za svojo dragoceno prelito kri, marveč mir, kakoršnega potrebuje za svoj bodoči gospodarski razvitek.

Ludendorff je izjavil: Veseli bi bili, če bi nam ne bilo več potrebno, da se zanimamo za Rusijo. Nesmiselno je vse, kar se trdi o naših dalekosežnih načrtih. Pozorni moramo pač biti na nekaj delov vzhodnomorske mornarice. Na zapadu prekosimo sedaj sovražnika z vojniki, z materijalom, z zračnimi bojnimi silami, s plinom in strelivom. Vse, na kar se sklicujemo, je pri nas v obilici pripravljeno. Pripravljeni smo na vsak sovražni napad. Če noče miru, naj ima boj, ki bo gotovo najhujši v celi vojski. Z božjo pomočjo si bodedo priborili časten in trajen mir.“

Pomlad.

Minuli so temni zimski dnevi, ki so zagreblji vse npe človeške preteklosti v svoj črni, otožni grob. — Na njih mestu se poraja vesela, nade in upa polna pomlad. Vsa narava oživi, solnce nas obseva blagodejno s svojimi toplimi žarki in v naših srcih se vzbujajo upi boljših časov, katere smo si po skoraj štiriletnem vojnem hrupu gotovo že zaslužili. — Pomlad! Kako bolj radostno in živo bije srce pri pogledu krasne oživljajoče se narave v veselem upanju, da nam usoda to leto ne iztrga krasnih pomladnih cvetk zaželenega miru. Koliko mladih bitij, ki so bili uspešen boj za cvetke boljše prihodnosti žalibog ni več. Hvaležni, iz srca

hvaležni jim moramo biti, ker so nam naglili palmo zmage na našo stran in nam vzgali v naša srca neizbrisljive upe največjega zaklada človeštva — miru. — Zmagoslavne stoje naše čete na vseh bojiščih daleč na sovražnem ozemlju, pričakujejo trenutka, v katerem jim bode dana prilika, da zopet svoje zastave za izvojevanje zmage nasproti krvoločnim sovražnikom vzdignejo, ki v svojem obupu napejajo vse sile, da bi si zamogli svoje v temnej zimi zagreble upe poraza zopet izgresti. Poraja jih strah in groza pred prihodnostjo, zato napejajo vse sile, da bi v zadoščenje za mir na vzhodu, ki se je za nas zmagovito zaključil, še druge majhne, doslej ostro nepristranske države v svoje peklenske kremplje zavili. — Ni jim še dovolj bede, ni jim dovolj žrtev za njih utopističen načrt, še večje jim bode uboštvo ožuganih narodov. Na neverjeten način napejenja ententa vse sile, da si osvoji v drugih doslej v miru živečih državah nadomestek za izgube na od naših podmorskih čolnov potopljenih jim ladij. Strah pred gospodarsko bedo, strah pred gladom in končnim porazom jih podi do tega čina. Ali usoda jim ne bode mila, danes ali jutri bodo morali očitno priznati, da sta Avstro-Ogrska in Nemčija v svoji jekleni zavestnosti nepremagljivi, ter da se na njih skali razprši kakor prah vsak orožni in notranjo-politični naval.

Pomlad. Korakamo težkej nalogi in skrajnim odločitvam nasproti. Nove bitke, novo prelihanje krvi, tisoč in tisoč žrtev bode moralo zopet krvaveti za perfidno zlobnost naših sovražnikov. Kakor smo na zunanje zmagoviti, tako moramo tudi v notranjem izvojevati politično zmago za obstoj zgodovinskih mej naših krasnih kronovin. Odločno in resno hočemo biti boj proti tistim perfidnim agitatorjem, ki bi s svojimi idejami pod krinko hinavstva radi dovedli do razsula Avstrije in ustanovili združenje s morilskimi Srbi od Mure do Adrije preko Balkana svojo jugoslovansko državo. V tem oziru jim je vera deveta briga, hlinijo se, kakor bi bili največji patrijoti, a v njih srcih se rodi zalega najpoglejšega zločina — veleizdaje. A sreča jim ne bode mila. Naše ljudstvo se ne pusti zapeljati in ne bode trobilo v rog veleizdajalskim farizejskim agitatorjem. — Avstrijci hočemo biti in ostati ter pod zaščito krasne naše Avstrije hočemo zmagoslavno žeti sadove političnega in orožnega miru, venčane-ga s pomladanskimi cvetkami junaških činov naših zmag.

Uravnava preskrbe s premogom.

S 4. novembrom 1917 je stopila v veljavo nova uravnava preskrbe premoga po sestavu kontingentiranja. Od tega časa pridobljene izkušnje so pokazale, da javnost te nove ureditve večkrat ne pojmuje popolnoma pravilno in da porabniki premoga vsled tega svojih prošelj in pritožb ne naslovijo na pravo mesto, vsled česar so sledeče pojasnilne opazke potrebne:

Bisvo konting. obstoja v tem, da se razdelijo množine tuzemskega in inozemskega premoga, ki je na razpolago, med posamezne skupine porabnikov tako, da dobi vsaka skupina porabnikov razmerni delež množin, ki so vsakokrat na razpolago in da se zagotovi kolikor mogoče enakomerno in raznim javnim koristim odgovarjajoče uvaževanje vseh zahtev. Dalje so se na podlagi poizvedovanja porabnikov za leto 1916 in poizvedovanja potrebe za leto 1917 določili normalni kontingenti za razine skupine porabnikov, v kojih okvirju se izvršujejo razdelitve na posamezne porabnike ter prikrašave in izboljšave, ki so jih povzročile neizogibne razlike pridelovanja, uvoza in priskrbe vozov. Kontingente oskrbuje deloma ministerstvo za javna dela samo, deloma politične deželne oblasti in, kolikor zadevajo vojno mornarico, armada na bojišču in v zaledju, vojno ministerstvo.

Ministerstvo za javna dela oskrbuje sledeče obrate: a) delavnice s plinom, vodo in elektriko, b) železnice in parnopolstvena podjetja in c) vse velebratse potrebo poprečno več ko 12 ton mesečno ali več nego 140 ton na leto. Postopanje odkazovanja je pri tem različno, kakor gre za tuzemski ali inozemski premog, koks ali brikete.

Tuzemski premog, koks in brikete so se odkazovali do nadaljnega na podlagi prijavi potrebe, predložene ministertvu za javna dela, tako da morajo porabniki tuzemskega premoga, koksa ali briketov dalje javiti svojo potrebo pri ministertvu za javna dela le tedaj, ako prosijo za izpremembe že izvršenih odkazov ali ako se jim še dosedaj nič ni odkazalo.